

# Jak se kdysi studovalo na fotografa – díl IV.

**D**nešním dílem uzavíráme náš miniseriál o učebním oboru Fotograf, a to částí o fotografování architektury a fotoreportáže.

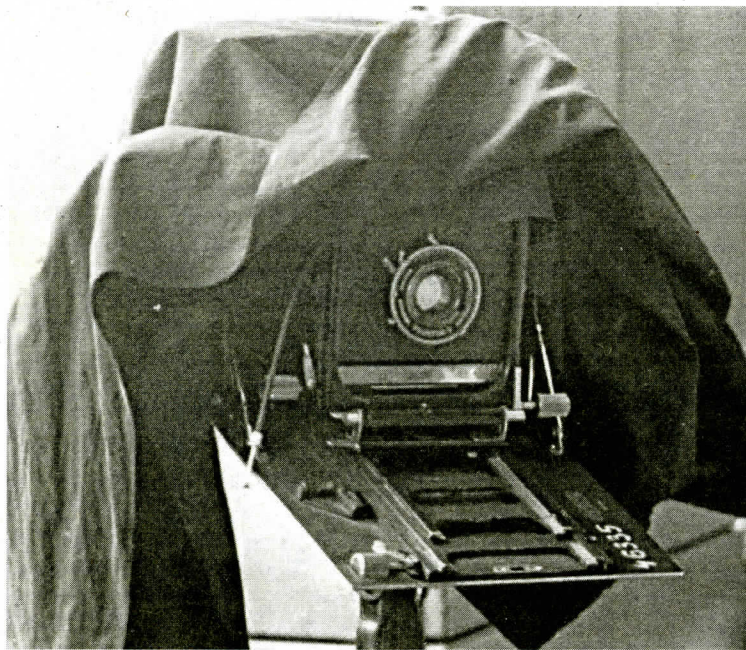
Tak tedy Brno, roky 1976-77. Přízemí budovy školy na Šujanově náměstí. „Fasujeme“ fotografickou techniku potřebnou pro zhotovení snímků architektury v nejvyšší kvalitě. Bereme si technický přístroj zn. MAGNOLA na plochý film formátu 13 x 18 cm. K němu sadu „nabitých“ kazet. Pozn.: nabitých = se založeným filmem. A širokoúhlý objektiv. A hlavně pevný dřevěný stativ.

Na snímky s tímto aparátem jde vždy dvojice – jeden nese brašnu s aparátem a kazetami, druhý poměrně těžký a rozměrný stativ. Poučení od mistra odborného výcviku jak se chovat v kostele a co si tam lze „dovolit“, vyřážíme. V za-

Pavla na Petrově, kostel svatého Jakuba nebo svatého Tomáše aj. Vybíráme si Lorentánskou kapli. Zde se nachází pověstné „Svaté schody“. Interiér tohoto barokního chrámu byl tehdy spoře osvětlen a tak je zde fotografování poměrně obtížné.

Vybalujeme a tiše sestavíme fotoaparát na stativ. V kostele je slyšet i jemné přitažení šroubu na stativu. Zaostřujeme obraz na matnici, kryti černou látkou abychom vůbec něco viděli! Jsme pod úrovní schodů, provádíme tedy „kypování“ (srovnání perspektivy).

Zaostřujeme tak, aby po zclonění na plnou clonu byl celý snímek ostrý. Expozimetr ukazuje při cloně 32 a citlivosti filmu 100 ASA délku osvětlení 20 minut. Nastavíme. Vkládáme kazetu s filmem. Vytáhnout „šibr“, zmáčknout drátěnou spoušť a nastavená závěrka na čas „T“

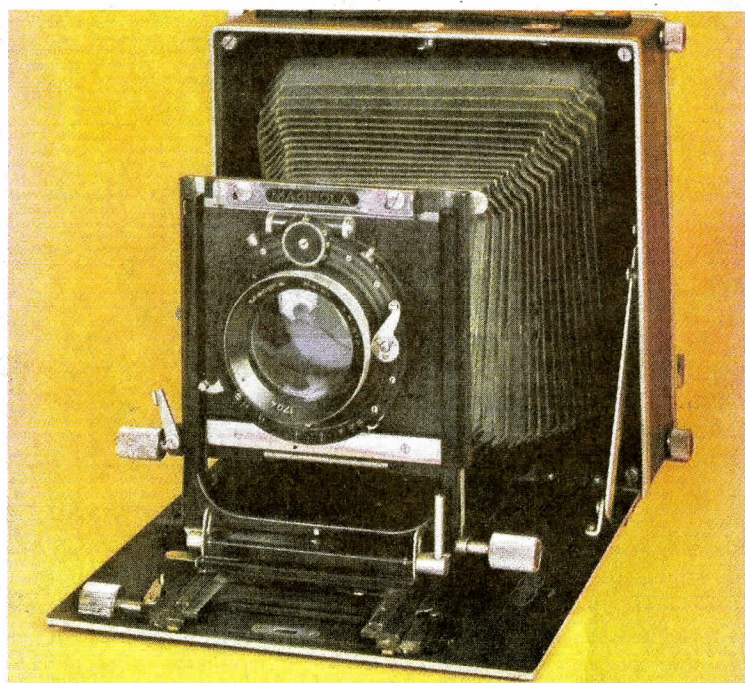


**OBR.:** fotopřístroj Magnola na stativu, nasazen širokoúhlý objektiv LAR-GOR 6,8/135 mm.

Foto: Muzeum regionu Valašsko

dání máme interiér městské sakrální architektury, tedy nějaký kostel. Blízký střed města nabízí mnoho možností – katedrála svatého Petra a

je otevřena. Čekáme a hlídáme aparát, aby jej nikdo neporazil nebo se před ním nezačal např. modlit. To, že je „provoz“ na vlastních scho-



**OBR.:** MAGNOLA – technický přístroj pro formát 13 x 18 cm, objektiv BELAR 4,5/210 mm.

Foto: Muzeum regionu Valašsko

dech nám nevadí. Vzhledem k délce expozice zde přešedší člověk nebude zachycen. Konec! Zavřít závěrku, zasunout šibr. Skládáme „nádobíčko“ a jdeme zpět do školních laboratoří zpracovat výsledek dnešní práce v terénu. Brašna s aparátem a stativ váží každý cca 8-10 kg a tak cestou zpět cítíme ramena. Neseme si „latentní“ obraz na filmu, nevíme tedy ihned jako dnes u digitální fotografie, jak snímek dopadl.

Další dovedností je fotoreportáž. Na školní provozovně si zákazník objednal fotografování pohřebního obřadu. Vyráží nás malá skupinka 3 až 5 učňů vybavených fotoaparáty na kinofilm. Já obdržím EXAKTU VAREX. Je typické podzimní pošmourné počasí a na Ústředním brněnském hřbitově se seznamujeme s průběhem pohřbu. Pro většinu z nás je to první fotoreportáž. Tak tedy „akce“. Závěrky cvakají, lehce mrholí a mlha umocňuje ponurou atmosféru hřbitova. Tak jsem si první reportáž nepředstavoval... Každý ze

skupiny zhotovil ze svých snímků sérii pro zákazníka. Po týdnu se dozvíme, či fotoreportáž si zákazník vybral. Byl jsem tenkrát velmi potěšen – vybral si mé snímky! Od té doby mám reportáže rád (smuteční ale ne).

Ve čtyřech dílech jsme probrali hlavní činnosti při praktické výuce fotografickému řemeslu. Bylo toho samozřejmě více, než se vešlo do našich článků. Bylo to náročné (retuš), bylo to nebezpečné (jedovaté vývojky u barevné fotografie), bylo to doslova těžké (nošení velkoformátového přístroje a stativu).

Ale bylo to krásné! Krásné proto, že jsme byli skvělý kolektiv a že jsme měli tu možnost zažít výuku tak, jak se vyučovala od počátku 20. století, možná i dřív. Pokrok dnes přišel i zde. Rád jsem pro pamětníky a spolužáky nejen z Brna zavzpomínal. A pro ty mladší přinesl pár informací o tom, jak to dříve fotografové měli. Dobré světlo a všechno nejlepší do nového roku 2020.

**Milan Ošťádal, fotograf,  
Muzeum regionu Valašsko**